

כתור אור עליון

העלון מוקדש לע"נ אורית בת טובה ע"ה

פרשת משפטים

כו' שבט תשפ"ג

פרשת השבוע

הגאון הרב זמיר כהן שליט"א

זמני השבת

הדלקת נרות-17:06

צאת שבת - 18:07

רבינו תם-18:42

כלל, עד שרצונו יתברך מתבצע. ככתוב: "גְּדֹל הָעֵצָה וְרֵב הָעֲלִילָה, אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פָּקְחוֹת עַל כָּל דְּרָכֵי בְנֵי אָדָם, לְתֵת לְאִישׁ כְּדַרְכּוֹ וְכַפְרֵי מַעַלְלָיו" (ירמיהו לב, יט). וכך, אדם שפגע בחברו בטעות וללא שום אשמה, ובכל זאת נשפט ומרצה את עונשו, אל יתמרמר - מדוע זימן לי ה' מקרה זה, ומדוע אני נענש על לא עוול בכפי, אלא יאמר הכל משמים לפי חשבונות קודמים והכל לטובה. לחיזוק הדבר נוסף פרט נכבד שגילו לנו חכמי תורת הקבלה. שהנה, גם לאחר לימוד דברי התלמוד המובאים לעיל, עלול העומד מן הצד להתרעם ולומר: "אני מכיר היטב את כל ההיסטוריה של הנהרג מאז לידתו ועד מותו, הוא מימיו לא הרג אדם, גם לא בשגה, אז למה הוא מת?". אולם, מלבד שכאמור יכולות להיות סיבות רבות נוספות לסבלו של אדם צדיק (ראה בביאורנו "נור חכמה" על ספר קהלת, הערה קט), הלא החיים שמהלידה ועד המוות אינם מהווים את כל חייו של אותו אדם בעולם הזה, אלא מהווים קטע אחד מתוך "סרט" ארוך, כביכול, של חיי אותו אדם בגלגולים קודמים, כמבואר בזוהר הקדוש (פרשת משפטים ועוד) ובספר "שער הגלגולים" להאר"י ז"ל. ומי מכיר ויודע את מאורעות חיי אותו אדם, הצלחותיו וכישלונותיו בניסיונות שונים בכל גלגוליו הקודמים, מלבד בורא האדם? גדולתו של האדם נמדדת בכך שגם כאשר אין הוא יודע את התשובה לכל מהלך אלוקי בעולם, סמוך ובטוח הוא כי הדבר נעשה בצדק, ורק טוב וחסד אלוקי מסתתר בו - גם אם לעיני חומר של בני אדם נראה המעשה קשה ומר. אדם זה הנו איש אמת ובעל ענווה. הוא מכיר בעובדה ששכלו והשגתו וראייתו קטנים ומזעריים ביחס לחכמה ולראייה האלוקית, ומתוך כך גם זוכה לשמחת חיים תמידית. שהרי גם כאשר חושך שורר סביבו, רואה הוא תמיד אור. שבת שלום.

לעתים עומד האדם תמה מול דרכי ההנהגה העליונה, ואינו מבין כיצד יתכן שישנם מהלכים בעולם הנראים כחסרי צדק, כגון אדם טוב שסובל או אפילו עוזב את העולם בנסיבות טרגיות. אך הנה נתבונן בפסוקים הבאים: "מִכָּה אִישׁ וְנֶמֶת, מוֹת יוֹמָת. וְאֲשֶׁר לֹא צָדָה, וְהָאֱלֹקִים אָנָּה לְדוֹ, וְשִׁמְתִי לָךְ מְקוֹם אֲשֶׁר יָנוֹס שְׂמָה". ההוראה הראשונה מובנת לכל, שהרי שופך דם בזדון, דמו ישפך, מידה כנגד מידה. אך ההמשך מעורר תמיהה: "וְאֲשֶׁר לֹא צָדָה" (לא תכנן להרוג), וְהָאֱלֹקִים אָנָּה (זימן) לְדוֹ, האם יתכן שהאלקים יזמן לאדם ויגרמו לו להרוג את חברו? אולם רבותינו ז"ל (בתלמוד) מכות י ע"ב (גילו לנו את סוד הדבר. הנה לשונם: "במה הכתוב מדבר? בשני בני אדם שהרגו את הנפש, אחד הרג בשוגג ואחד הרג במזיד, לזה אין עדים ולזה אין עדים. הקדוש ברוך הוא מזמין לפונדק אחד, זה שהרג במזיד יושב תחת הסולם, וזה שהרג בשוגג יורד בסולם, ונפל עליו והרגו. זה שהרג במזיד נהרג, וזה שהרג בשוגג גולה". כלומר, כל תמיהותנו אודות דרכי ההנהגה העליונה נובעות רק מאי ראייתנו את התמונה כולה. הנה, נתאר לעצמנו מצב בו אנו עדים לסוף הסיפור. רואים אדם יורד מסולם נופל על חברו בשוגג והורגו, ומיד מתפלאים: מדוע הקב"ה לא שמר על שניהם? על זה שלא ימעד ויפול, ועל זה שלא יהרג! ובאמת הוא יתברך "אֵל אֲמוּנָה וְאֵין עוֹל, צְדִיק וְיֵשֶׁר הוּא" (דברים לב, ד). הכל התחיל במעשה שקדם למעשה זה הנראה לעיננו, ומאז כל אדם מובל על ידי ההנהגה העליונה לקבל את המגיע לו. דוגמא זו מייצגת סיבות נוספות רבות שאין אנו מודעים להן, לכל קושי וסבל המתרחש בעולם, ומלמדת להתייחס בכובד ראש ובענווה כלפי הבורא יתברך ש"כָּל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט" (שם), והוא מסובב מהלכים עלילתיים, בהם מהלך שנראה סתמי ומקרי נועד להוביל למהלך אחר שלכאורה אינו קשור לקודמו

אשת חיל

מתוך החוברת כשרות המטבח

הלכות דם וביצים

איסור אכילת דם

התורה אסרה לאכול דם של

בהמה, חיה ועוף, אבל דם של דגים

וחגבים מותר. אלא שחכמים אסרו

לאכול כל דם משום מראית העין,

שהרואים יאמרו שאדם זה שותה דם

של איסור. ומכל מקום רשאי

לשתות דם דגים אם יעשה היכר כגון

שיניח בצידי הכוס מעט קשקשים

שאז ניכר שדם זה של דגים. (קעט)

ילקוט יוסף

סימן רמב - להזהר בכבוד שבת

מספרי מרן הראשון לצ"ה הגאון הרב יצחק יוסף שליט"א

מתקנת עזרא הסופר שאין לכבס בגדים בערב שבת, אלא מקדימים לכבס ביום חמישי בשבת. ואפשר לכבס גם בשאר ימות השבוע, אך טוב יותר לכבס מיום ד' והלאה, שאז מתחילה הארת השבת, וניכר שהוא לכבוד שבת. ואם חל בהם ראש חודש, והאשה נוהגת שלא לכבס בראש חודש, יכולה להקדים הכביסה לימי אב"ג, שעיקר התקנה היא שיהא יום הששי פנוי לצרכי שבת בלבד. והיום שמכבסים במכונת כביסה חשמלית ואין צריך לבזבז הרבה זמן לכיבוס הבגדים, נראה שמותר לכבס בערב שבת. ומכל מקום נכון להקדים, כדי שיום הששי כולו יהיה פנוי לצרכי שבת. [ילקוט יוסף, שבת א עמוד ג', ובמהדורת תשס"ד עמוד תקכב].

ההקדשה המרכזית

לרמז: מו"ר הרב דוד שלום [בצ"ר] בן ויקטוריה, הרבנית צביה חנה בת הרבנית אביגיל, יוסף עזריאל בן חיה מיכל, שגיא בן סיגלית לויט, יניב בן אהובה, אריה בן שמחה, ידידיה בן אביטל. יהודה יצחק בן איריס. מרים בת אסתר, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה, הרב בנימין דב בן סימה רחל. יצחק חיים בן אידה. שלמה בן רחל, הדסה בת דקלה, רבקה בת אלטו. שירה בת אביגיל אלה. שלו בן רויטל. בניה שראל בן אביבה ו**להבדיל לע"נ:** אשר מסעוד בן עזיהו. הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל שם טוב ציון בן אסתר. אסתר יוכבד בת רחל ברכה, ר' חיים זאב בן עופרה יעל ז"ל. להצלת עם ישראל בחתימות ונשיית ולנאולה השלמה בדחמים במרה אמן

אליבא דהילכתא

הרה"ג בנימין חותה שליט"א

שאלה: מה עדיפות יותר להיות מעשרה ראשונים ולא מעוטר בטלית ותפילין או מעוטר בטלית ותפילין ולא להיות מעשרה ראשונים? תשובה: עדיף לבא לבית הכנסת כשהוא מעוטר בטלית ותפילין אפילו שיפסיד שלא יהיה מעשרה ראשונים מחמת כן.

ביאורים: בדבר זה מצינו סתירה בדברי הבן איש חי שבספר בן יהודע ברכות מז: על הגמ' ואמר רבי יהושע בן לוי לעולם ישכים אדם לבית הכנסת כדי שיזכה וימנה עם עשרה הראשונים שביאר הלשון לעולם שכוונת הגמ' שאפילו אם יפסיד מצוה אחרת לבא עטור בטלית ותפילין יקפיד להיות מעשרה ראשונים ואילו בספר בן איש חי פרשת וירא סעי' ה' כתב הפוך שיש להקפיד לבא עטור עם תפילין וזה עדיף מעשרה ראשונים ורבים עמדו על סתירה זו ואין תחת ידי ישוב לסתירה זו ולמעשה דעת מרן הגאון ר' עובדיה יוסף הביאו בילקוט יוסף חלק ב' עמ' שלז' ששאל למרן הגאון רבינו עובדיה יוסף והשיבו שיש לנהוג כדברי שער הכוונות בדף ג' שעדיף מעוטר בתפילין מלהיות מעשרה ראשונים.

היה זה בשנות מלחמת העולם השנייה. בחסדי שמים הצליח רבנו להמלט לשווייץ עוד קודם המלחמה בשל רצונו להפטר מגיוסו לצבא הפולני. בשווייץ שהה מספר שנים עד לסיימה של המלחמה, ובכך נצלו חייו, והוא נותר השריד היחיד מכל משפחתו. ממשלת שווייץ, שחששה מפני הנתינים הזרים שבתחומה שמא מרגלים הם, רכזה את כלם וסגרה אותם במחנות עבודה. גם רבנו נשלח למחנה העבודה 'שאונברג', ששכן ליד העיר באזל, יחד עם ידידו הקרוב רבי משה סולבייצ'יק זצ"ל. במחנה הטל עליהם לסלל כביש בארץ שלטשה קילומטרים בין ההרים. העבודה הייתה קשה ומפרכת וארכה שלש שנים. רבנו, שתמיד היה חלוש מטבעו, לא הצליח לעמד בעמל המפרכה, שגם לא אפשר לו ללמד כאות נפשו. לגדל הגס, ותר לו מנהל המחנה, שעמד על טיבו וראה עד כמה מבקש הוא ללמד, על העבודות הקשות, והזתיר לו רק להיות אחראי על פיצוצי הסלעים, שזו עבודה קלה ומתונה יותר, וכך יכול היה לשבת ולרכז על ספריו ולעסוק בתורה. בכל רגע פנוי שהיה לו - שקע בין דפי הגמרא שהיו עמו בכל מקום, מבלי לבטל אף רגע. החרף השווייצרי הגיע, ועמו רוחות עזות ושלג כבד. במחנה שרר קור עז והטמפרטורות הגיעו עד לעשרים מעלות מתחת לאפס. בקושי רב הצליחו יושבי המחנה לחמם את גופם בעזרת מספר שמיכות. באחד הלילות הקרים שכב רבי משה ראם, ששהה גם הוא באותו מחנה, ונסה להרדם, אוגם הקר חדר לעצמותיו והוא לא מצא מנוח. שוב ושוב התהפך על משכבו, עד שהחליט לעבר למטבח המחנה, בתקנה ששם חם יותר בהשפעת התנור הדולק במשך היום. בשעה שתיים לפנות בקר פלס רבי משה את דרכו בשלג הכבד והגיע למטבח, ולתדהמתו לא היה גבול, כשמוול עיניו נגלה מחזה מפתיע: רבי אהרן לייב ישב שם ליד התנור, והגה בתורה במתיקות ובנעם, שוכח מעיפותו הרבה ומהקור

בבית הספר יום אחד המורה שאלה את התלמידים, "ילדים, מישהו יודע מי הם הצמחונים?" אחד הילדים השיב בחיוך, "מדובר בכל אותם האנשים שלא אוכלים חיות- אבל הם בעצם משאירים את החיות כלי מה לאכול!!!"

ההורים שלי נסעו לחו"ל והשאירו לי את שלושת הנכדים שלהם

הייתי היום בסופר ראיתי ילד על הריצפה ובוכה רצה שאמא שלו תקנה לו משהו והיא לא הסכימה אז הקפאית התעורבה אמרה לו גם אני בכיתי ככה שהייתי קטנה ואמא שלי השאירה אותי בסופר ותראה עכ היום אני בסופר ואז הוא קם והלך.

ידידת היקרה, בואי ונצטרפי איתן למועד מרתק של 40 יום לימוד הלכה יומי - רק 5 דקות בנושא הצניעות מפי הרבנית רות שמש תליט"א 03-6171121 אח"כ ארוקט לצניעות 1- ארבעה 2-

בואי תתחברי לקו הישועות (הלכות צניעות וסיפור ישועות) 3 דקות ביום מצילות חיים ותראי ישועות בכל התחומים מספר הקו 073-383-4050 # 2448 ואז 5